

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206660
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513206660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 1.8.2014 č. k. 4C/86/2013-69, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom č. k. 4C/86/2013-69 žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 379,86 eur, lebo Okresný súd Vranov nad Topľou ako exekučný súd v konaní proti povinnému B. O., nar. X. X. XXXX, nerozhodol o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti. Súd o takomto návrhu rozhodol s omeškaním 206 dní. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody ako i nemajetkovej v peniazoch. Majetková škoda 125,- eur pozostáva z 80,- eur nákladov za správu pohľadávky prostredníctvom pracovného výkonu zamestnancov informačného systému, 40,- eur za udržiavanie a správu informačného systému a 15,- eur poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním na kontrolu stavu konania na exekučnom súde.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy nesprávny úradný postup exekučného súdu bol dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá mala za následok zbytočné priesťahy v konaní so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Neskorým rozhodnutím súdu došlo k nárastu rizika zániku povinného, zmarenia účelu konania, straty kontaktu s povinným a riziko insolvenencie povinného. Takýto nezákonný zásah vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v práva a rovnosť v spoločnosti. Nesprávnym postupom došlo k zániku plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, k strate zisku z realizovaného obchodu. Takýto nezákonný postup vyvolal ďalšie neistoty v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol žalobca prijať. Pri výpočte nemajetkovej ujmy žalobca vychádzal z rozhodnutia ústavného súdu, ktorý za priesťahy v súdnom konaní v trvaní jedného roka priznal sankciu 660,- eur, čo mesačne predstavuje 55,- eur. Za omeškanie s rozhodnutím a nečinnosť viac 206 dní je primeraná nemajetková náhrada 379,86 eur. Samotný nárok vyplýva zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. 10. 2012 bol Okresný súd Vranov nad Topľou vylúčený z prejednávania a rozhodovania a vec bola prikázaná Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Žalobca sa v konaní odvoláva na exekučný spis a prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Nie je ani jasný titul nároku náhrady škody. Nie je zrejmé z akého titulu sa domáha náhrady škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov priesťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka priesťahov v konaní, žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikal na ich odstránenie. Žalovanej 23. 4. 2012 boli doručované prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už 27.9.2012 boli podané žaloby na súd, t. j. pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie poddaných žiadostí. Žalobca zmaril akúkoľvek možnosť predbežného prerokovania návrhu na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalobca ďalej poukazuje na to, že § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Zb., neustanovuje 15-dňovú lehotu na vydanie rozhodnutia v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Lehota 15 dní platí len na prípady, keď súd nezistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, a udelí poverenie na vykonanie exekúcie. Ani nedodržanie zákonom stanovenej lehoty automaticky neznamená priesťahy v súdnom konaní. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä pri spotrebiteľských zmluvách, čo vyžaduje čas.

Žalobca nepreukázal vznik škody ani jej výšku. Akákoľvek výška nákladov na správu informačného systému a udržiavanie systému nemusí znamenať skutočnú škodu. Škodu musí žalobca preukázať listinami alebo inými skutočnosťami. Finančné zadosťučinenie nie je automaticky priznávané a podlieha preskúmvaniu súdom. Keďže žalobca nepreukázal súvis medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, považuje nárok žalobcu za nedôvodný.

Ak žalobca vychádza z rozhodnutia ústavného súdu o priznaní 660,- eur za ročný priesťah v súdnom konaní, tak žalobca si uplatňuje nemajetkovú ujmu spoločnosti, kde v žiadnom prípade nepreukázal zánik podnikateľských aktivít a plánov a ako nečinnosť ovplyvnila jeho podnikateľské aktivity.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že Okresný súd Vranou nad Topľou ako exekučný súd vo veci sp. zn. 3Er/911/2010 rozhodoval o návrhu žalobca ako oprávneného na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, kde titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s.. Okresný súd uznesením zo 7.1.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.2.2011. Tvrdenie o omeškaní s rozhodnutím 206 dní sa nezakladá na pravde.

Súd pri hodnotení nároku žalobcu vychádzal z § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, kde za štát koná Ministerstvo spravodlivosti SR v prípadoch vzniku škody v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom alebo škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 4 zákona č. 514). Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514, nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti, a ak príslušný orgán neuspokojí náhradu za náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nárokov alebo jeho neuspokojenej časti na súde (ods.2). Podľa § 17 ods. 1 zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom podľa ods. 2 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetkovú ujmu v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť inak.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z., súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu

so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, (táto lehota neplatí, kde bol exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne.

Podľa § 15 ods. 1 až 6 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody je potrebné predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti s príslušným orgánom. Podľa platnej právnej úpravy za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, alebo nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné preťahy. Žalobca vyčíta exekučnému Okresnému súdu Vranov nad Topľou porušenie povinnosti a jeho nečinnosť viac ako 206 dní, keď o návrhu na udelenie poverenia rozhodol. Súd nemal preukázané, aby v exekučnej veci boli podané sťažnosti na preťahy v konaní. Žalobca sa domáha náhrady škody, kde žalobca nedoložil žiaden dôkaz o vzniku majetkovej škody a výške škody, pričom vychádzal len s paušálneho výpočtu pracovných výkonov zamestnancov a správy informačného systému. Paušálne čísla administratívnych výdavkov zamestnancov žalobcu nie sú skutočnou škodou, pričom sa jedná len o jednostranné tvrdenie žalobcu, ktoré nemá oporu v predložených či označených dôkazoch. Súdu nebola preukázaná ani výška nemajetkovej ujmy v dôsledku nedodržania zákonnej lehoty. Aj keď žalobca doložil znalecký posudok č. 1/2014 tento bol urobený výlučne z podkladov predkladaných zadávateľom - žalobcom. Podklady boli kontrované len po formálnej stránke, pričom garantom výstupných údajov bol výlučne poskytovateľ informácií - žalobca. Znalec sa zaoberal výškou škody, ale neriešil otázku, či aj takáto majetková či nemajetková škoda u žalobcu vznikla. Keď žalobca v konaní nepreukázal vznik škody či nemajetkovej ujmy, vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods.1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Súd rozhodol vo veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zákona č. 514, pričom nie je možné, aby súd interpretoval hmotne právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a potom, či už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp právnej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd nevysvetlil, prečo účastníkovi nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý z hľadiska ochrany základného práva na správny súdny proces je akceptovateľný. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za preťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania je ovplyvnená mimosúdnyimi faktormi, napríklad nárastom ekonomickej trestnej činnosti či rozsahom nevybavenej súdnej agendy.

Žalobca v konaní doložil posudok č. 1/2014 Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave. Súd nevykonal dokazovanie týmto znaleckým posudkom. Boli preukázané podmienky vzniku nároku na náhradu škody v dôsledku existencie nesprávnym úradným postupom, pričom súd ani neprerušil konanie pre polozenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru. Navrhuje zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Žalovaná Slovenská republika sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. dáva povinnosť súdu skúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti

písomne poverí exekútora na vykonanie exekúcie. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Exekučný poriadok dáva z úradnej moci súdu povinnosť skúmať žiadosť o udelenia poverenia a limituje 15-dňovú lehotu na udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pri bezchybnom návrhu. Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Ak žalobca ako oprávnený viedol exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských zmluvách, tak vo veci sp. zn. 3Er/911/2010 oprávneného POHOTOVOSŤ proti povinnému B. O. je vydané rozhodnutie - uznesenie o zastavenie exekúcie. Dôvodom rozhodnutia bolo predchádzajúce uznesenie zo 7.1.2010 č. k. 3Er/911/2010 - 09, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenia poverenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.2.2011. Exekučný súd konštatoval, že dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v rozpore s § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., či Smernicou Rady 93/13/EHS. Ak § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, táto 15-dňová lehota nie je stanovená v prípadoch, keď súd nevyhovie návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a keď sa žalobca domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehota na vydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi. Z Exekučného poriadku nevyplýva táto povinnosť na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia. Preto nemôže dôjsť ani k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobienia úkonov v zákonom stanovenej lehote. Preto nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods.1 zákona č. 514. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahov, je možné vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy či z právoplatných rozhodnutí vydaných v disciplinárnom konaní. V prejednávanej veci takého pochybenia neboli konštatované, preto nenastala ani zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak, ako to je stanovené v § 9 ods. 1 zákona č. 514. Keď žalobca poukazuje na retroaktivitu v rozhodnutí okresného súdu s odkazom na § 9 ods. 2 zákona č. 514, ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.2013, tak ustanovenie § 9 ods. 2 len bližšie rozvádza podmienky, za ktorých vzniká zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup vymedzený v § 9 ods. 1 zákona. Nemožno hovoriť o nejakej retroaktivite, len zákonodarcom spresnenom definovaní nesprávneho úradného postupu a z výsledkov vybavovania sťažností na prietahy. Ak nie je konštatované porušenie povinnosti rozhodnutím v disciplinárnom konaní, nie je možné ani vyvodzovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514.

Štát má zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípade, keď takýto nesprávny úradný postup sa preukáže. Ak v Exekučnom poriadku neexistuje lehota na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdnemu exekútorovi, nie je možné sa domáhať náhrady škody za nedodržanie neexistujúcej zákonnej lehoty, keď nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom žalobca je príčinou toho, že v exekučnom konaní sa nemohol domôcť svojho nároku, pretože uzavrel neplatnú rozhodcovskú zmluvu s dlžníkom ako povinným. Exekučný súd zistil neplatné rozhodcovské doložky a konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu rozhodovať o nároku žalobcu ako oprávneného. Chyba oprávneného nemôže byť na ťarchu exekučného súdu, ktorý urobil svoju zákonnú povinnosť a preskúmal súlad titulu so zákonom. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ návrh žalobcu na náhradu škody zamietol.

Čo sa týka uplatnenia nároku na nemajetkovú ujmu, ak nebolo preukázané, že boli prešetrované sťažnosti na prietahy, nie je možné konštatovať ani zodpovednosť za nesprávny úradný postup a nevzniká tak ani nárok na majetkovú ujmu. Keď nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie nároku žalobcu bez zbytočného prietahu, nevznikol ani nárok na nemajetkovú ujmu.

Nevydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v 15-dňovej lehote nemôže byť takou prekážkou, pre ktorú by nemohol oprávnený žiadať svoju pohľadávku iným spôsobom ako výkonom rozhodnutia. Z toho dôvodu nevzniká žalobcovi nárok na uplatnenie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Krajský súd preto potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Ak žalobca hovorí o znaleckom posudku č. 1/2014, ktorým žalobca preukazuje výšku škody nevydaním rozhodnutia v zákonnej lehote, tak takýto znalecký posudok nebol v konaní doložený. Na druhej strane znalecký posudok by bol bez významu, nakoľko podstatou nároku na náhradu škody malo byť nevydanie rozhodnutia súdu v zákonnej lehote. Práve žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní uplatnil pochybné práva z dôvodov neexistujúceho právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou. Žalobca sám zaviniel neúspech v exekučnom konaní, ak viedol exekúciu podľa rozhodnutia rozhodcovského súdu bez právomoci vydať rozhodcovský rozsudok (neplatnej rozhodcovskej zmluvy). Navyiac, nároky na náhradu škody sú skôr hypotetické, pri preukázaní vzniku škody, pričom nie je preukázané prepojenie medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, nie odkazom na výpočet administratívnych nákladov súvisiacich so správou pohľadávky prostredníctvom informačného systému žalobcu, pričom tieto náklady mal by žalobca tak či tak v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, a to od momentu vzniku úverového vzťahu do jeho uspokojenia dlžníkom.

Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy. Nie je preukázaný zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov v súvislosti s nedodržaním lehoty exekučným súdom, keď neupresnil, v čom nedodržanie lehoty podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku znamenalo ovplyvnenie podnikateľských postupov žalobcu ako aj vznik frustrácie, úzkosti, neistote a nedôvery riadiacich orgánov spoločnosti v dôsledku tvrdeného porušenia povinnosti súdom, preto pre nepreukázanie vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti, nemohol ani okresný súd rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v prospech žalobcu.

Pokiaľ sa namieta, že okresný súd neprerušil konanie pre polozenie prejudiciálnej otázky ústavného súdu žalobcom, tak v samotnom návrhu na vydanie rozhodnutia je požiadavka na vydanie medzitýmneho rozsudku o zodpovednosti žalovanej za vznik škody spoločnosti. Preto aj v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa správne.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne vo výroku o náhrade trov konania. Neúspešný žalobca podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania nežiadala, preto úspešnej žalovanej súd prvého stupňa nemohol priznať náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.